

C-390/23. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2023. június 27.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Sąd Najwyższy (Lengyelország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2023. június 13.

Felperes:

Rzecznik Finansowy

Alperes:

Bank AG S. A.

Az alapeljárás tárgya

Váltón alapuló fizetési meghagyásos eljárás – Fizetési meghagyással szembeni rendkívüli jogorvoslat – A jogállamiság elvének, a nemzetközi jog kötelező hatálya elvének és a fogyasztóvédelem elvének megsértése azáltal, hogy nem vizsgálják hivatalból a kölcsönszerződésben foglalt szerződési feltételek tisztességtelen jellegét, és nem vizsgálják, hogy a kölcsönszerződés érvényes marad-e a tisztességtelen szerződési feltételek törlését követően.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogalapja

Az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 47. cikkének második bekezdésével összefüggésben értelmezett EUSZ 19. cikk (1) bekezdése második bekezdésének értelmezése – Ülnökök részvétele a végső fokon eljáró bíróság (Sąd Najwyższy [legfelsőbb bíróság, Lengyelország]) határozathozatalában

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Ellentétes-e az Európai Unióról szóló szerződés 19. cikke (1) bekezdésének az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikkének második bekezdésével értelmezett második albekezdésével a nemzeti jog olyan rendelkezése, amely előírja, hogy a rendes bíróság jogerős határozata ellen benyújtott különös jogorvoslatot (rendkívüli jogorvoslatot) elbíráló végső fokon eljáró bíróság (a legfelsőbb bíróság) olyan összetételben jár el, amelynek olyan személy (a Sąd Najwyższy [legfelsőbb bíróság]) ülnöke) a tagja,

1. aki nem a Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) bírója;
2. akit tisztségének ellátására:
  - a) közvetlenül a jogalkotó hatalom által egyszerű többséggel,
  - b) általános és ellenőrizhetetlen kiválasztási szempontok alapján,
  - c) a kinevezés bírósági felülvizsgálatának lehetősége nélküli eljárásban,
  - d) 4 éves időtartamraneveztek ki;
3. és aki a jogalkotó által visszahívható, ami szintén nem képezi bírósági felülvizsgálat tárgyát[?].

A hivatkozott uniós rendelkezések

Az Európai Unióról szóló szerződés, a 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdése;

Az Európai Unió Alapjogi Chartája, a 47. cikk második bekezdése;

A fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelv (HL 1993. L 95., 29. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 2. kötet, 288. o.)

A hivatkozott nemzeti rendelkezések

A Lengyel Köztársaság alkotmánya, 178., 179., 180., 182. és 183. cikk;

Ustawa z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (a legfelsőbb bíróságról szóló, 2017. december 8-i törvény), 1., 59–62. cikk, 64. cikk 1. és 2. §-a, 65. cikk, 67. cikk 1. §-a, 71. cikk, 77. cikk 1. §-a, 89. cikk, 91. cikk 1. §-a, 94. cikk 1. §-a;

Ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (a rendes bíróságok szervezetéről szóló, 2001. július 27-i törvény), 166. cikk;

A Lengyel Köztársaság szenátusának 1990. november 23-i határozata – a szenátus szabályzata, 92. cikk (2a) bekezdése, 96c. cikk (1) bekezdése, 96f. cikk.

A tényállás és az eljárás rövid ismertetése

- 1 Az alperesek 2005. augusztus 2-án a bank 2005. augusztus 2-i jelzálogkölcson-szerződésből eredő követeléseinek biztosítékeként „óvás nélkül” záradékkal ellátott biankó váltót bocsátottak a felperes jogelődjének rendelkezésére. Abban az esetben, ha az alperesek nem teljesítik a kölcsönszerződés feltételeit, a felperes jogosult volt a váltót a felperes követeléseinek megfelelő, kamatokkal növelt összegre kitölteni, és a váltón saját döntése szerinti esedékességet megjelölni. A felperes köteles volt a váltó kibocsátóit a váltó kitöltéséről az esedékességet megelőzően legalább hét nappal feladott ajánlott levélben értesíteni, és a kézbesítésről szóló értesítés felperes utolsó ismert címére történő elküldése minősült a váltó kitöltéséről szóló tájékoztató levél tényleges kézbesítésének. A váltót „kötelezettség nélkül” záradékkal ellátott forgatmány útján lehetett átruházni. A felperes 2018. november 20-án a birtokában lévő biankó váltóba 24 844,96 CHF összeget írt be, és az esedékesség időpontjaként 2018. december 4-ét jelölte meg. A felperes 2018. november 20-i levelével felszólította az alpereseket, hogy a váltót 2018. december 4-i esedékességgel váltsák vissza. A. K. 2018. november 27-én vette át a váltó visszaváltására vonatkozó felszólítást, míg az M. S.-nek címzett levelet – mivel azt ezen alperes nem vette át – visszaküldték a felperesnek.
- 2 A váltón alapuló fizetési meghagyásos eljárás során a Bank AG (Spółka Akcyjna) Oddział w Polsce által 2019. február 11-én indított kereset nyomán kibocsátott, 2019. április 30-i fizetési meghagyással a Sąd Okręgowy w Legnicy (legnicai regionális bíróság, Lengyelország) M. S. és A. K. alperest egyetemlegesen 24 844,96 CHF 2018. december 5-től a fizetés napjáig számított törvényes késedelmi kamatokkal növelt összegének és eljárási költségeknek a megtérítése címén 4800 PLN-nek a felperes részére a fizetési meghagyás kézbesítésétől számított két héten belül történő megfizetésére kötelezte.
- 3 A regionális bíróság hangsúlyozta, hogy a fizetési meghagyás kibocsátása során a bíróság nem vizsgálja, hogy a váltót a váltónyilatkozatban foglaltaknak megfelelően töltötték-e ki. Azt a kifogást, hogy a kitöltött váltó tartalma nem felel meg a váltószerződés szövegének és az abban foglalt, a biankó váltó címzettje számára a váltó kitöltésére adott meghatalmazásnak, csak a fizetési meghagyásos eljárás második szakaszában a váltókötelezett által felhozott esetleges kifogás alapján vizsgálják, akit e körülmény bizonyítása is terhel.
- 4 Ez alapján a regionális bíróság megállapította, hogy az ügyben fennálltak a fizetési meghagyás fizetési meghagyásos eljárásban történő kibocsátásának feltételei.

- 5 A fizetési meghagyásos eljárás során az alperesek nem éltek ellentmondással a fizetési meghagyással szemben, így a fizetési meghagyás 2019. június 1-jén jogerőre emelkedett.
- 6 E határozat ellen rendkívüli jogorvoslatot nyújtott be a Rzecznik Finansowy (pénzügyi ombudsman, Lengyelország). A pénzügyi ombudsman egyrésztől a személyek és polgárok alkotmányban rögzített jogainak és szabadságainak az ügy kimenetelére jelentős hatással bíró megsértésére, így az állami hatóságok azon kötelezettségének megsértésére hivatkozott, hogy a törvény alapján és keretein belül járjanak el, továbbá arra, hogy a nemzeti jog értelmezése során nem tettek eleget az uniós jog, különösen a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelv (HL 1993. L 95., 29. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 2. kötet, 288. o.) figyelembevételére vonatkozó kötelezettségnek, valamint hogy megsértették a fogyasztóknak mint az eladóval vagy szolgáltatóval fennálló polgári jogi jogviszony gyengébbik felének védelmére vonatkozó elvet, amelyet az államnak az alkotmány 76. cikkében foglalt kötelezettségeként kell értelmezni.
- 7 Másrésztől a pénzügyi ombudsman e határozattal szemben az anyagi jog azáltal történő súlyos megsértésére hivatkozott, hogy jelen ügyben megtagadták a polgári törvénykönyv (a továbbiakban: k.c.) 385¹. cikkének a 385¹. cikk 3. §-ával összefüggésben értelmezett 1. §-ának alkalmazását, és ebből következően nem vizsgálták hivatalból a kölcsönszerződésben foglalt feltételek tisztességtelen jellegét, ami végső soron ahhoz vezetett, hogy a jogosult fogyasztóktól megtagadták a védelem biztosítását, valamint hogy mellőzték a k.c. 58. cikke 1. §-ának alkalmazását, ami abban nyilvánult meg, hogy nem vizsgálták meg, hogy a jogszabályba ütköző szerződési feltételek elhagyása esetében érvényes lett volna-e kölcsönszerződés.
- 8 A fentiek alapján az ombudsman a megtámadott határozat teljes egészében történő hatályon kívül helyezését és azt kérte, hogy az ügyet utalják vissza a Sąd Okręgowy w Legnicy (legnicai regionális bíróság) elé. A felperes ellenkérelmében a rendkívüli jogorvoslat elutasítását kérte.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem indokolásának rövid összefoglalása

- 9 A Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) előtti eljárásra rendkívüli jogorvoslat, azaz a jogerős bírósági határozatok ellen igénybe vehető különös jogorvoslat előterjesztése nyomán kerül sor. A rendkívüli jogorvoslat intézménye azt a célt szolgálja, hogy kivonják a forgalomból a meghatározott – minősített – hibákban szenvedő jogerős bírósági határozatokat. E hibáknak alapvetőknek kell lenniük a társadalmi igazságosság elveit megvalósító demokratikus jogállam elvének fényében.
- 10 A 2021. november 17-i végzésével (I NSNc 260/21) a Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) az uniós jog tényleges érvényesülésének biztosítása érdekében előzetes döntéshozatal iránti kérelmet terjesztett a Bíróság elé a jogerős határozatok elleni

rendkívüli jogorvoslat igénybevételével történő felülvizsgálat elfogadhatóságának kérdésével kapcsolatban (C-720/21. sz. ügy). A Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) azonban további pontosítást kér azzal kapcsolatban, hogy a Szerződés követelményeire tekintettel valamely tagállamban a jogerős határozatok felülvizsgálatának mechanizmusa kialakítható-e oly módon, hogy az ilyen jellegű ügyekben végső fokon eljáró bíróság ítélkező testületének olyan személyek is a tagjai lehetnek, akik nem hivatásos bírák (és nem is jogászok), akiknek kinevezési módja eltér a bírák kinevezésétől, és akiket nem illet meg a bírák számára biztosított valamennyi függetlenségi garancia.

- 11 A jelen ügyben jelzett kétségek eloszlátása közvetlen hatással lesz a jelen ügyben eljáró bíróság összetételére. Az igenlő válasz a Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) rendkívüli jogorvoslatokat elbíráló ítélkező testületét meghatározó rendelkezések figyelmen kívül hagyásával járna annak biztosítása érdekében, hogy ezen ítélkező testületnek kizárólag hivatásos bírák legyenek a tagjai.
- 12 A felmerülő kétségek eloszlátásának szükségessége a Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) alkotmányos helyzetéből fakad. A Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) az EUSZ 267. cikkben említett bíróság, azaz olyan bíróság, amelynek a határozatai ellen a nemzeti jog értelmében nincs jogorvoslati lehetőség. A Lengyel Köztársaság alkotmánya 183. cikkének 1. bekezdése szerint a Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) alapvető feladata a rendes bíróságok és a katonai bíróságok igazságszolgáltatási tevékenységének felügyelete. E tekintetben a Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) „tipikus” tevékenységét a jogorvoslatok elbírálásával kapcsolatban végzett tevékenységek és a jogkérdést eldöntő határozat meghozatala jelenti. Ezzel szemben a rendkívüli jogorvoslatok elbírálása a Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) sajátos tevékenységtípusának minősül, amely egyúttal igazságszolgáltatást is jelent.
- 13 A Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) által az ilyen eljárások keretében végzett eljárási cselekményekkel összefüggésben kétségek merülnek fel azzal a kérdéssel kapcsolatban, hogy ülnökök, azaz a társadalom nem hivatásos képviselői vesznek részt a rendkívüli jogorvoslatokkal kapcsolatos ügyekben határozatot hozó ítélkező testületekben. Kétségtelen, hogy ezen eljárási cselekmények elvégzése nemcsak jogi képzettséget, hanem jelentős jogtudományi ismereteket is igényel. Ugyanakkor az ülnököknek nem csak, hogy nem kell magas szintű jogi szaktudással rendelkezniük, hanem még jogászoknak sem kell lenniük, és még csak felsőfokú végzettséggel sem kell rendelkezniük. Úgy tűnik, hogy az elfogadott megoldás első látásra nemcsak észszerűtlen, hanem azt még rendszerszintű következtelenségek is jellemzik. E megoldás ugyanis ott vezet be társadalmi (nem szakmai) részvételt, ahol már nem folytatnak le bizonyítási eljárást, és a bizonyítékokat sem értékelik, hanem csak az anyagi jogi és eljárásjogi jogszabályok alkalmazásának helyességét vizsgálják azáltal, hogy a bírósági határozat alkotmányosságának konkrét értékelését végzik. Az, hogy a jogi megoldások nem hatékonyak vagy elégtelenek, önmagában nem eredményezi a Szerződés rendelkezéseinek megsértését, azonban kétségek merülnek fel a Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) ülnökei intézményének kialakításával

kapcsolatban azon jellemzőkkel összefüggésben, amelyekkel az Alapjogi Charta 47. cikkének második bekezdésével összefüggésben értelmezett EUSZ 19. cikk (1) bekezdése második bekezdésének értelmében vett bíróságnak kell rendelkeznie.

- 14 Amint arra a Bíróság ítélkezési gyakorlata többször rámutatott, annak biztosítása érdekében, hogy a bíróság képes legyen garantálni az említett rendelkezések alapján ekként megkövetelt hatékony bírói jogvédelmet, alapvető fontosságú e bíróság függetlenségének védelme. A Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) e tekintetben a 2019. június 24-i Bizottság kontra Lengyelország (A legfelsőbb bíróság függetlensége) ítéletre (C-619/18, EU:C:2019:531, 109. és 111. pont), a 2021. október 6-i W. Ż. (A legfelsőbb bíróság rendkívüli felülvizsgálati és közjogi tanácsa – Kinevezés) ítéletre (C-487/19, EU:C:2021:798, 110. pont) és a 2019. november 19-i A. K. és társai (A legfelsőbb bíróság fegyelmi tanácsának függetlensége) ítéletre (C-585/18, C-624/18 és C-625/18, EU:C:2019:982, 127–129. pont) hivatkozott.
- 15 Az, hogy a Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) ülnökei nem rendelkeznek jogi végzettséggel, nem akadályozza meg azt, hogy a függetlenség kérdését velük kapcsolatban is megvizsgálják. Kulcsfontosságú ugyanis, hogy a szóban forgó személy igazságszolgáltatási funkciót gyakorolhasson – amelyre a nem hivatásos bírák kétségtelenül jogosultak – annak érdekében, hogy az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdése értelmében vett „bíróságnak” minősüljön (lásd: 2020. július 16-i Governo della Repubblica italiana [az olasz békebírák jogállása] ítélet, C-658/18, EU:C:2020:572, 76. pont).
- 16 A Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) kétségeket fogalmazott meg azzal kapcsolatban, hogy a Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) ülnökei (a továbbiakban: SN ülnökök) megfelelnek-e a fenti kritériumoknak, és ezáltal azzal kapcsolatban, hogy a részvételükkel eljáró testület a Szerződés értelmében vett „bíróságnak” tekinthető-e. Az ezzel kapcsolatos kétségek több, összességében vizsgált körülményből adódnak, amelyek ismertetésére az alábbiakban kerül sor.
- 17 Először is, az SN ülnökök kiválasztására vonatkozó eljárás jelentősen eltér a hivatásos bírák esetében alkalmazott eljárástól. A bírákat a Lengyel Köztársaság elnöke a Krajowa Rada Sądownictwa (nemzeti igazságszolgáltatási tanács, Lengyelország, a továbbiakban: KRS) előzetes javaslatára határozatlan időre nevezi ki. Ugyanakkor az SN ülnököket közvetlenül a jogalkotó hatalom egyik ága, a szenátus nevezi ki. A bírák kiválasztási eljárásával összefüggésben a 2021. március 2-i A. B. és társai (A legfelsőbb bíróság bíráinak kinevezése – Jogorvoslat) ítéletben (C-824/18, EU:C:2021:148, 43., 131–137. pont) a Bíróság úgy ítélte meg, hogy azon ténynél fogva, hogy a Lengyel Köztársaság elnöke számára kinevezésre javasolt bírákat a KRS választja, amely nem a bírói hatalmi ág képviselői által, hanem a Szejm – a lengyelországi jogalkotó hatalom másik ága – által választott bírákból áll, nem feltétlenül állnak fenn a függetlenség megfelelő garanciái, mivel ez a KRS tagjainak a Szejmen belül képviselt politikai erőknél való alávetettségét érintő kockázatot vet fel. Ezen észrevételek sokkal

egyértelműbben vonatkoznak az SN ülnökök megválasztására vonatkozó eljárásra, és az ezzel kapcsolatos kétségek a *minori ad maius* tekintetében még komolyabbnak tűnnek. A szenátus teljesen önállóan választja az ülnököket, azaz ezt a választást nem előzi meg más alkotmányos közhatalmi szerv előtti külön eljárás. A bírák ezen eljárás egyetlen szakaszában sem vesznek részt (sem közvetlenül, sem közvetve). Az ülnököket közvetlenül politikusok választják.

- 18 Másodsor, az ülnökök szenátus általi megválasztását az igazságszolgáltatás semmilyen módon nem ellenőrzi. Ez azért lényeges, mert a 2021. március 2-i A. B. és társai (A legfelsőbb bíróság bírójának kinevezése – Jogorvoslat) ítéletben (C-824/18, EU:C:2021:148, 156. pont) a Bíróság megállapította, hogy jóllehet előfordulhat, hogy a bírósági jogorvoslat lehetőségének a nemzeti legfelsőbb bíróság bírójának kinevezésére irányuló eljárás kontextusában fennálló esetleges hiánya bizonyos esetekben nem bizonyul problematikusnak az uniós jogból, és konkrétan az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdéséből eredő követelmények tekintetében, más lehet a helyzet, ha olyan rendelkezésekről van szó, amelyek megszüntetik a korábban fennálló ilyen típusú bírósági jogorvoslatok hatékonyságát. Az SN ülnökök intézményének bevezetése (a legfelsőbb bíróságról szóló 2017. évi törvényben), akiket a jogalkotó hatalom közvetlenül az ilyen kinevezés bírósági felülvizsgálatának lehetősége nélkül választ meg, visszalépést jelent a korábbi állapothoz képest, amikor is az ilyen felülvizsgálat az ítélkező testületek valamennyi tagja (azaz a hivatásos bírák) számára biztosított volt.
- 19 Harmadszor, az SN ülnökök választása során a szenátus kizárólag a csak általa ismert kiválasztási szempontok alapján jár el, ami szintén arra enged következtetni, hogy a választás e tekintetben teljes mértékben diszkrecionális jellegű. A kiválasztás törvényi kritériumai nagyon általánosak és diszkrecionálisak. A legfelsőbb bíróságról szóló törvény 60. cikkében meghatározott azon követelmények, amelyeknek az SN ülnöknek jelölt személynek meg kell felelnie, csupán a fenti tisztségre pályázókkal szemben támasztott abszolút minimumkövetelményeknek tekinthetők. E követelményeknek a Lengyel Köztársaság polgárainak többsége megfelel. Nincs azonban olyan rendelkezés, amely ezeket az általános formai követelményeket pontosítaná. A szenátus szabályzata, amely az SN ülnökök megválasztására vonatkozó eljárást pontosítja, szintén hallgat erről. A szenátusnak az SN ülnökök megválasztásáról szóló határozatát nem kell indokolni. Mindez az SN ülnökök megválasztását a politikai többség akaratán alapuló tisztán diszkrecionális jogkörbe utalja.
- 20 Negyedszer, az SN ülnökök függetlenségével kapcsolatosan további kétségeket vet fel az ülnökök megbízatásának időtartama és az újraválasztás lehetősége. Az SN ülnökök megbízatása 4 évre szól. Nincs olyan normatív szabályozás, amely tiltaná az újraválasztást vagy korlátozná a megbízatás meghosszabbítását. A fentiek, a szenátusnak az SN ülnökök megválasztásával kapcsolatos szinte teljes mérlegelési jogkörével együtt, aláássza az ülnökök függetlenségét.

- 21 Ötödször, a szenátus visszahívhatja az SN ülnököket. Igaz, hogy a szenátus kizárólag a Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) első elnökének kérelmére és csak a jogszabályban meghatározott esetben teheti ezt meg, azonban az ezt lehetővé tevő körülmény – „a bíróság méltóságát sértő magatartás” – olyan homályos, hogy e tekintetben a visszaélés veszélyét hordozza magában. A fenti szabályozásnak az EUSZ rendelkezéseivel való összeegyeztethetőségével kapcsolatos kétségeket tovább mélyíti a szenátus szabályzatában foglalt rendelkezések elemzése. E szabályzat pontosítja az SN ülnökök megválasztásával kapcsolatos eljárást, azonban egyáltalán nem érinti az SN ülnökök visszahívását igazoló feltételeket (okokat). E szabályzatban kizárólag az szerepel, hogy a visszahívásra „kizárólag a rendes bíróságok szervezetéről szóló törvényben meghatározott esetekben kerül sor”. A fenti értékelésen nem változtat az SN ülnökök visszahívását kísérő, e törvényben a szenátus szabályzatával kapcsolatban szabályozott eljárás. Kétségtelen, hogy ez e tekintetben lényegesen korlátozza a különböző szervek mérlegelési jogkörét, többek között garantálja a visszahívott SN ülnök meghallgatását, azonban a visszahívott SN ülnököt megfosztja attól a lehetőségtől, hogy a fenti intézkedéseket bíróság előtt megtámadja. Ebben az összefüggésben semmilyen korlátozás nincs az SN ülnökök visszahívására irányuló eljárás kezdeményezésének például ezen ülnökök részvételével folyamatban lévő ügyekre tekintettel történő megengedhetőségére vonatkozóan. Ez elméletileg – közvetett módon – lehetővé teszi a rendkívüli jogorvoslatok elbírálása dinamikájának befolyásolását. Az SN ülnököt visszahívó határozat semmilyen felülvizsgálati eljárás tárgyát nem képezi, sem a szenátus előtt (például az ügy ismételt elbírálása iránti kérelem keretében), sem pedig független bíróság előtt. E határozatot egyszerű többséggel fogadják el, ezért az SN ülnök visszahívása főszabály szerint nem követel meg szélesebb körű politikai konszenzust.
- 22 A szenátus ezen eljárásának önkényességét a Bíróság 2019. június 24-i Bizottság kontra Lengyelország (A legfelsőbb bíróság függetlensége) ítéletének (C-619/18, EU:C:2019:531, 75. és 77. pont) alapulvételével kell vizsgálni, amelyben a Bíróság megállapította, hogy a bírák bármely külső beavatkozással vagy nyomással szembeni nélkülözhetetlen szabadsága megkövetel bizonyos olyan megfelelő garanciákat, mint az elmozdíthatatlanság, amelyek az ítélelhozatal feladatával megbízott személyek védelmére szolgálnak. A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint az olyan szabályok megalkotása, amelyek egyaránt meghatározzák, többek között, a fegyelmi vétségnek minősülő magatartásokat, illetve amelyek egy független fórum olyan eljárását írják elő, amely maradéktalanul biztosítja a Charta 47. és 48. cikkében rögzített jogokat, különösen a védelemhez való jogot, és amely biztosítja a fegyelmi szervek határozatainak bíróság előtti megtámadhatóságát, az igazságszolgáltatás függetlenségének megőrzéséhez elengedhetetlen garanciáknak minősülnek (2018. július 25-i Minister for Justice and Equality [Az igazságszolgáltatási rendszer hiányosságai] ítélet, C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, 67. pont). A bíróságok függetlenségének és pártatlanságának garanciái megkövetelik, hogy az érintett fórum teljesen autonóm módon gyakorolja feladatkörét, és védett legyen az olyan külső beavatkozással vagy nyomással szemben, amely veszélyeztetheti tagjai határozathozatalának függetlenségét, és határozataikat befolyásolhatja, tiszteletben tartva az

objektivitást, valamint azt, hogy a jogvita megoldása során semmilyen más érdek ne érvényesüljön. Az SN ülnökök tekintetében kétségtelenül nincsenek ilyen garanciák.

- 23 Az említett kétségekre, valamint a rendkívüli jogorvoslatokkal kapcsolatos ügyekben való határozathozatal során a rendes bíróságok jogerős határozatainak felülvizsgálatára és hatályon kívül helyezésére hatáskörrel rendelkező SN ülnökök szerepére tekintettel a Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) a végzés rendelkező részében foglaltak szerint határozott.

MUNKADOKUMENTUM